

Земљотреси не би требало да буду овако разорни

Пише: Роб Килик
среда, 20 јануар 2010 20:00

(Spiked, 18.1.2010)

Неразвијеност и недостатак економског раста учинили су земљотрес на Хаитију далеко горим него што је могао бити.

Земљотрес на Хаитију имао је снагу од 7 степени Рихтерове скале, а разарања и губици живота су огромни. Међутим, два земљотреса сличне снаге која су погодила Калифорнију у последњих 30 година имала су следеће последице:

"Последњи велики земљотрес у држави догодио се Нортриџу, делу Лос Анђелеса 1994. године. Магнитуда од 6.7 степени оштетила је аутопутеве, убила бар 70 људи и начинила штету од 20 милиона долара. Увече 17. октобра 1989, земљотрес јачине од 6.9 степени погодио је Сан Франциско и залив Монтереј. Подрхтавање дуго 10-15 секунди усмртило је 63 људи, оставило више од 3.700 повређених и на хиљаде бескућника."

Колико год да су последице биле тешке, оне се не могу поредити са штетом која је настала на Хаитију. Разлог за толику разлику у последицама веома је једноставан. Калифорнија је богата, развијена држава која је уложила огромне количине новца у зграде, мостове и јавна здања отпорна на земљотресе. Хаити је очајно сиромашна земља која није уложила ништа.

Реаговања Запада поводом земљотреса усредсређена су на нужност слања помоћи, што се сматра како краткорочним, тако и дугорочним решењем за проблеме хаићанског друштва. Међутим, колико год добре те намере биле – а сигурно је да је помоћ потребна

Земљотреси не би требало да буду овако разорни

Пише: Роб Килик
среда, 20 јануар 2010 20:00

што је хитније могуће – сиромашним државама попут Хаитија ништа осим озбиљне трансформације економије неће помоћи да спрече несразмерно велика страдања каква изазивају овакве природне катастрофе.

Дубину проблема са којима се суочава Хаити одлично открива немогућност даваоца помоћи да стигну до оних којима је она потребна. Како запажа Френк Фуреди, то је пре свега последица данашње културе избегавања ризика, у светлу које се Хаићани посматрају као насилна и непредвидива претња западним спасиоцима. [1] Такође, ту је и озбиљан проблем недостатка инфраструктуре: Хаити има само један мали аеродром – што значи да помоћ која стиже ваздушним путем не може бити примљена. Лука, која није била заштићена од последица земљотреса, блокирана је, па је допремање помоћи воденим путем немогуће. Инфраструктура је примитивна а социјални сервиси недорасли. Помагање повређенима и онима који су остали без домова сада је најважније, али то може имати веома привремен позитиван ефекат на животе Хаићана.

Пошаст која је снашла Хаити требало би да упамте они који заговарају успоравање светског економског раста или његово чињење "одрживим". Хаићани се могу надати извлачењу из сиромаштва једино ако раст глобалне економије омогући сиромашним државама да се развију. Многи од проблема Хаитија узроковани су његовом прошлoшћу у којој је био француска колонија. Попут многих земаља Трећег света, његову економију већ вековима експлоатишу моћније западне државе. Ова неравнотежа моћи може бити превазиђена кроз економски развој, подизање стандарда и пратећи друштвени и политички напредак.

Јасна лекција коју пружа Хаити, као и многи други сиромашни региони које беспотребно погађају природне катастрофе, јесте да морамо одбацити позиве на ограничавање глобалног економског раста. Ми са Запада ни по коју цену не смемо ускратити сиромашним и неразвијеним деловима света иста права на пристојан живот која и сами уживамо.

(Превела **Јована Папан**)

<http://www.spiked-online.com/index.php/site/article/7963/>

Земљотреси не би требало да буду овако разорни

Пише: Роб Килик
среда, 20 јануар 2010 20:00

[1] <http://www.spiked-online.com/index.php?/site/article/7961/>